

Zullen alle mensen uiteindelijk gered worden?

Of: is “Alverzoening” bijbels gegrond?

Excerpt uit [The Bible Has the Answer](#), Henry Morris en Martin Clark

ChristianAnswers.net

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling en voetnoten door M.V.

Haast iedereen heeft de vage hoop of een vertrouwen dat alle dingen uiteindelijk wel goed zullen komen en dat hij/zij vroeg of laat in de hemel (of ‘ergens’ goed terecht) zal komen. Er zijn maar weinig begrafenisdiensten waarbij de christelijke bedienaar durft te suggereren dat de overledene in de andere richting kan vertrokken zijn!

Niettemin moeten mensen er zich van bewust worden dat de Heer Jezus Christus duidelijk waarschuwde dat het gemakkelijk is om in de hel te eindigen, [de eeuwige straf!](#)

“Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan; want de poort is **eng**, en de weg is **nauw**, die tot het leven leidt, en **weinigen** zijn er, die deze vinden” (Mattheüs 7:13-14).

Deze zelfde Heer Jezus, die zo dikwijls en fervent over Gods liefde sprak, en die Zelf volmaakt Gods liefde manifesteerde, was tegelijk Degene die meer over de hel sprak dat iemand anders in de Bijbel. Zo waarschuwde Hij bijvoorbeeld dat de tijd zou komen dat Hij tot vele mensen zou moeten zeggen:

“Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, dat de duivel en zijn engelen bereid is” (Mattheüs 25:41).

Doorheen de hele Schrift komt men de leer van een “overblijfsel” tegen. In elk tijdperk was er slechts een klein aantal mensen die door God goedgekeurd of erkend werden. In de dagen vóór de wereldomvattende Zondvloed was [Noach](#) een “prediker van gerechtigheid”, vele jaren lang, maar hij won geen bekeerlingen behalve zijn familie. De Bijbel zegt:

“... in de dagen van Noach, toen de ark toebereid werd; waarin **weinig** (dat is acht) zielen behouden werden door het water” (1 Petrus 3:20).

Van de anderen schrijft Petrus verder:

“En de oude wereld niet heeft gespaard ... toen Hij de **zondvloed** over de wereld der goddelozen heeft gebracht” (2 Petrus 2:5).

En Jezus Christus zei:

“Zij aten, [zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven](#), tot de dag, op welke Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam, en **verdierf ze allen**” (Lukas 17:27)

De dagen van de patriarchen geleken op die van Noach:

“Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben die van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij **gasten en vreemdelingen** op de aarde waren” (Hebreeën 11:13).

Onder de vele naties werden de Joden geroepen en toebereid om Gods volk te zijn. Tot hen zei God:

“Want gij zijt de HEERE, uw God een heilig volk; u heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk ten eigendom zoudt zijn uit alle volken, die op de aardbodem zijn. De

HEERE heeft geen lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw veelheid boven alle andere volken; want gij waart het kleinste van alle volken” (Deuteronomium 7:6-7).

Maar zelfs onder de Joden waren er maar weinigen die werkelijk om God gaven:

“Alsdan spreken, die de HEERE vrezen, een ieder tot zijn naaste: De HEERE merkt er toch op en hoort, en er is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven, voor hen, die de HEERE vrezen, en voor hen, die aan Zijn Naam gedenken” (Maleachi 3:16)¹.

Deze toestand werd niet noemenswaardig veranderd door de komst van Christus. Voor zover het de Joden betrof, geloofden sommigen in Hem als de Messias en Redder, maar de natie als geheel wees Hem af. Het Joodse “overblijfsel” werd daarna erkend voor hun aanneming van Jezus als hun langverwachte Redder. Paulus zei:

“God heeft Zijn volk niet verstoten, dat Hij te voren gekend heeft ... Alzo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een **overblijfsel** geworden, naar de verkiezing der genade” (Rom. 11:2, 5).

Te beginnen met Jeruzalem werd het Evangelie van Christus door Hem verkondigd om gepredikt te worden tot alle naties. Maar er was nooit een belofte dat allen die het goede nieuws hoorden ook zouden geloven en zich tot Christus zouden keren. Integendeel, Paulus waarschuwde in zijn laatste brief:

“allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen **vervolgd** worden” (2 Tim. 3:12).

De precieze betekenis van het woord “Kerk” (Grieks: *ekklesia*, betekent: “zij die uitgeroepen zijn”) geeft aan dat de ware christelijke Kerk altijd zou bestaan uit een relatief kleine groep gelovigen die uitgeroepen werden uit de massa’s van de mensheid, om “afgescheiden voor God” te zijn. Met de nadruk hierop beloofde de Heer Jezus:

“Vreest niet, gij **klein kuddeke**, want het is uws Vaders welbehagen, u het Koninkrijk te geven” (Lukas 12:32).

Daarom, als christelijke predikers en evangelisten verkondigen dat de meeste mensen verloren zijn en wanneer zij waarschuwen om “de komende wraak te ontvluchten”, dan is dat niet omdat zij liefdeloos en zelfrechtvaardig zijn, maar omdat zij niet waarlijk christelijk kunnen zijn en anders handelen. Zij geloven eenvoudig de woorden van Christus en trachten zijn bevel te gehoorzamen.

Inderdaad, eens stelde iemand Jezus een directe vraag:

“Heere, zijn er ook **weinigen**, die zalig worden? (Lukas 13:23).

En Jezus antwoordde daarop:

“Strijdt om in te gaan door de **enge poort**; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen **niet kunnen**” (Lukas 13:24).

Nu is het merkwaardige aan dit alles dat, alhoewel de meeste mensen zullen sterven zonder ooit gered te worden, elk persoon kan gered worden door eenvoudig te geloven in Christus als zijn Heer en Redder! De “enge poort” die tot eeuwig leven leidt is Jezus Christus Zelf! Hij zei:

“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).

Hij zei ook:

“Kom! En die dorst heeft, kome; en die **wil**, neme het water des levens om niet” Openbaring 22:17).

Maar tot de grote aantallen mensen, die sterven zullen in hun zonden, zegt Hij:

¹ Kanttekeningen SV: 55) Alsdan: Te weten, als zij zulke woorden der goddelozen horen. 56) spreken, Te weten, de navolgende woorden, tot onderlinge vertroosting. 57) merkt er toch op en hoort, Te weten, op de redenen der godslasteraars, die God niet ongestraft zal laten, hetzij hier of hiernamaals. 58) daar is een gedenkboek, Dat is, de Heere vergeet die niet, die Hem vrezen. Zie Deut. 32:34; Ps. 139:16; Openb. 20:12. 59) voor Zijn aangezicht geschreven, Dit is menselijkerwijze van God gesproken. 60) die aan Zijn Naam gedenken. De zin is: Die den Heere steeds voor ogen hebben, Hem achten.

“En toch **wilt u niet** tot Mij komen opdat u het leven hebt” (Johannes 5:40).

Verwante artikels:

- De verschrikkelijke Hel. [DOC](#) of [PDF](#)
 - Eeuwige Straf of Annihilatie? [DOC](#) of [PDF](#)
-

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)